

Jeg tror, det vil gaa her, som det saa tidt gaar ude i Livet: den Mand, der vil bygge sig et Hus, tænker ikke i det Øjeblik, han vil bygge, paa § 5; den Bygherre, der vil bygge, tænker ikke paa § 5, han tænker paa Huset og paa at blive financieret. Bestemmelsen animerer altsaa ikke til at bygge, men i det Øjeblik Huset er færdigt, og vedkommende skal bære Udgifterne ved Forrentningen, vil han komme til at se paa § 5, og den vil staa ham i Hovedet, indtil han faar den Paragraf opfyldt. Saaledes gaar det ogsaa paa andre Omraader. Mange Mennesker ønsker sig en fast Plads. Den, der er ude efter en saadan, taler ikke om Lønnen, kun om at faa den faste Plads; men naar han først har faaet sit Ønske opfyldt, kommer bagefter Overvejelserne om den økonomiske Stilling. Paa samme Maade vil det gaa med denne Paragraf: den vil ikke virke til at fremme Byggeriet, men den vil efter min Mening i det lange Løb blive kostbar for Staten.

Den højtærede Indenrigsminister forsvarede Bestemmelsen om Lovens Gyldighed i 2 Aar med en Henviisning til, at man ikke paa eet Aar kunde indhøste de Erfaringer og opnaa det Resultat, der er tilsigtet. Jeg mener imidlertid, at det Forhold, vi her taler om, hurtigt kan ændres. Naar jeg omtalte Bebyggelses- og Boligforholdene i København og nævnte, at der kun var 3,47 Indbyggere pr. Lejlighed, var det ikke, fordi jeg mente, at denne Oplysning skulde have nogen som helst Indvirkning paa Afgørelsen af, hvorvidt der skal gøres noget for Boligbyggeriet; det var, fordi jeg dermed gerne vil sige, at det Forhold maa bero paa en Skævhed, paa, at Folk bebor en større Lejlighed, end de har Brug for. Naar Folk bliver der, er det, fordi de bor billigt, og de kan ikke komme til at bo billigere i en mindre Lejlighed. Den Skævhed kan hurtigt rettes, og naar jeg tænker mig, at man kunde nøjes med at lade Loven have Gyldighed et Aar, er det, fordi jeg er tilbøjelig til at tro, at netop et Aars Varighed vilde virke mere animerende til at faa Boliger opført end Gyldigheden i 2 Aar. Naar man paa Forhaand ved, at denne Lov har Gyldighed i 2 Aar, er der maaske mange, som ikke vil haste saa stærkt med at bygge, men vil sige: Loven løber ikke fra os, vi kan vente til Sommeren eller Efteraaret 1924 med at bygge, lad os se, om Byggepriserne ikke skulde gaa noget ned; og saa udsætter de Byggeriet. Har vi derimod en Lov, som kun gælder eet Aar, ved de ikke, om Loven vil blive forlænget, og hvis de da vil opnaa de Goder,

Loven byder, vil de benytte sig deraf næste Sommer eller senest næste Vinter. Derfor er jeg ikke saa vis paa, om det ikke vil være en Fordel, hvis man vil fremme Byggeriet, at indskrænke Lovens Varighed til eet Aar.

Den højtærede Indenrigsminister syntes ikke at have noget tilovers for de Folk, der, som Ministeren udtrykte sig, ikke har indsendt Ansøgning sidste Sommer og heller ikke har villet afvente denne Lovs Vedtagelse. Naar de ikke indsendte Ansøgning, var det, fordi det var ganske unødvendigt. De skulde have begyndt Byggeriet inden 1. Maj for at faa Tilskud efter den gamle Lov; det var derfor ganske unyttigt for dem. De vilde have faaet det Svar tilbage, at de ikke kunde faa Tilskud. Med Hensyn til den anden Mulighed, at de skulde vente paa, at denne Lov blev vedtaget, vil jeg gaa ud fra, at det hverken af Ministeriet eller af det nedsatte Udvalg, hvoraf jeg selv har været Medlem, eller fra anden Side har været tilsigtet, at Folk skulde lokkes til at bygge, og at man saa bagefter vilde sige til dem: Nu har I bygget, nu kender vi jer ikke. nu skal I stilles anderledes end de, der begyndte at bygge før 1. Maj, og anderledes end de, hvis Bygninger ikke er færdige. Jeg gør den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at der i dette Forhold kan fremkomme mange morsomme Tilfælde. Hvor Haandværkerne har skyndt sig og har sat Pres paa for at blive færdige og faa Boligen taget i Brug til Oktober Flyttedag, vil de ikke kunne opnaa den Støtte, her tilsigtes, men hvis de har sløset med Tiden, hvis de har kiget i dette Lovforslag og set, at ventede de med at aflevere Bygningen, til Loven var vedtaget — der kan mangle en Kloakledning eller en eller anden Ubetydelighed, saa at de kan henvise til, at Bygningen ikke er færdig —, vil de med Loven i Haand kunne opnaa den Støtte, her er Tale om. Maa jeg tilføje med Hensyn til Oplysningerne om Bygningens Anskaffelsessum og Spørgsmaalet om, hvorvidt en Bygning er opført saaledes, som Staten vil forlange den opført, at jeg har al Respekt for den Kontrol, der kan udføres fra Statens Side ogsaa paa dette Omraade, men jeg maa dog minde om, at der opføres ikke i de danske Købstæder nogen Beboelsesbygning, uden at den paagældende Bygmester og Bygherre skal rette sig efter de gældende Bygningsvedtægter; disse er jo fastsat af Ministeriet, og de er nu saa stramme, at der mange Gange har været Tale om at faa dem lettet netop for at fremme Boligbyggeriet. Jeg beder derfor den højtærede Indenrigsminister være